

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 18 października 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht München I – Niemcy) – Bastei Lübbe GmbH & Co. KG / Michael Strotzer

(Sprawa C-149/17) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Prawo autorskie i prawa pokrewne – Dyrektywa 2001/29/WE – Egzekwowanie praw własności intelektualnej – Dyrektywa 2004/48/WE – Odszkodowanie w przypadku udostępniania plików z naruszeniem prawa autorskiego – Łącze internetowe dostępne dla członków rodziny posiadacza łącza – Zwolnienie posiadacza łącza z odpowiedzialności bez konieczności sprecyzowania charakteru użytkowania tego łącza przez członka rodziny – Karta praw podstawowych Unii Europejskiej – Artykuł 7)

(2018/C 455/15)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht München I

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Bastei Lübbe GmbH & Co. KG

Strona pozwana: Michael Strotzer

Sentencja

Artykuł 8 ust. 1 i 2 dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym w związku z art. 3 ust. 1 tej dyrektywy oraz art. 3 ust. 2 dyrektywy 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one przepisom krajowym, takim jak te rozpatrywane w postępowaniu głównym, w ich wykładni dokonanej przez właściwy sąd krajowy, zgodnie z którymi odpowiedzialność posiadacza łącza internetowego, za pośrednictwem którego dokonano naruszenia praw autorskich w drodze udostępniania plików, jest wyłączona, jeżeli taki posiadacz wskaże przynajmniej jednego członka rodziny, który miał możliwość dostępu do tego łącza, bez podania dokładniejszych wyjaśnień co do momentu, w którym ten członek rodziny korzystał z tego łącza, i charakteru tego użytkowania przez owego członka rodziny.

⁽¹⁾ Dz.U. C 213 z 3.7.2017.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 18 października 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court of the United Kingdom – Zjednoczone Królestwo) – Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs przeciwko Volkswagen Financial Services (UK) Ltd

(Sprawa C-153/17) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Wspólny system podatku od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Artykuły 168 i 173 – Odliczenie podatku naliczonego – Transakcje leasingu pojazdów – Towary i usługi wykorzystane równocześnie w ramach transakcji podlegających opodatkowaniu i transakcji zwolnionych z podatku – Powstanie i zakres prawa do odliczenia podatku – Proporcja podlegająca odliczeniu)

(2018/C 455/16)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Supreme Court of the United Kingdom

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Strona pozwana: Volkswagen Financial Services (UK) Ltd

Sentencja

Artykuł 168 i art. 173 ust. 2 lit. c) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że po pierwsze, nawet jeżeli koszty ogólne związane z transakcjami leasingu majątku ruchomego, takie jak te rozpatrywane w postępowaniu głównym, są odzwierciedlone nie w kwocie należnej od klienta z tytułu udostępnienia danego towaru, tj. w części transakcji podlegającej opodatkowaniu, lecz w kwocie z tytułu odsetek należnych w ramach części „finansowanie” transakcji, tj. w części zwolnionej z podatku, to rzeczony koszt ogólny powinny być jednak uważane dla celów VAT za element składowy ceny udostępnienia towaru, a po drugie, państwa członkowskie nie mogą stosować metody przydziału, która nie uwzględnia wartości początkowej danego towaru w chwili jego dostawy, w sytuacji gdy nie może ona zapewnić podziału dokładniejszego niż wynikający z zastosowania kryterium podziału według wielkości obrotów.

(¹) Dz.U. C 178 z 6.6.2017.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 17 października 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court – Irlandia) – Volkmar Klohn / An Bord Pleanála

(Sprawa C-167/17) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne – Środowisko naturalne – Ocena skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia na środowisko naturalne – Prawo do wniesienia skargi na decyzję o wydaniu zezwolenia – Wymóg postępowania niedyskryminacyjnego ze względu na koszty – Pojęcie – Stosowanie w czasie – Bezpośrednia skuteczność – Wpływ na krajowe orzeczenie ustalające koszty, które się uprawomocniło)

(2018/C 455/17)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Supreme Court

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący odwołanie: Volkmar Klohn

Druga strona postępowania: An Bord Pleanála

przy udziale: Sligo County Council, Maloney and Matthews Animal Collections Ltd

Sentencja

1) Artykuł 10a akapit piąty dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne, zmienionej dyrektywą 2003/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r., należy interpretować w ten sposób, że przewidziany w nim wymóg, zgodnie z którym pewne postępowania sądowe w sprawach dotyczących środowiska nie powinny być zbyt drogie, nie ma skutku bezpośredniego. W przypadku niedokonania transpozycji tego artykułu przez państwo członkowskie sądy krajowe tego państwa są jednak zobowiązane, z chwilą upływu terminu przewidzianego na transpozycję rzeczony artykułu, do dokonywania wykładni prawa krajowego – tak dalece jak jest to możliwe – w taki sposób, aby jednostki nie zostały pozbawione możliwości wszczęcia lub kontynuowania postępowań ze skargi do sądu objętej zakresem stosowania tego przepisu ze względu na mogące wynikać z tego faktu obciążenie finansowe.